

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lutego 1963 r.

w sprawie nadania tytułu profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego pracownikom naukowym w instytutach naukowo-badawczych.

Na podstawie art. 29 ust. 2 oraz 31 ust. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do instytutów naukowo-badawczych, działających na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60), zwanych dalej „instytutami”.

§ 2. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego może być nadany pracownikowi naukowemu instytutu, posiadającemu stopień naukowy lub tytuł naukowy docenta, który:

- 1) jest zatrudniony w pełnym wymiarze zajęć w instytucie jako głównym miejscu pracy na jednym ze stanowisk przewidzianych dla samodzielnych pracowników naukowych,
- 2) osiągnął poważne wyniki w zakresie badań naukowych.

§ 3. Tytuł naukowy profesora zwyczajnego może być nadany samodzielnemu pracownikowi naukowemu instytutu, zatrudnionemu w pełnym wymiarze zajęć w instytucie jako głównym miejscu pracy, posiadającemu tytuł profesora nadzwyczajnego, który wydatnie powiększył swój dorobek naukowy i uzyskał dalsze poważne wyniki w pracy naukowej.

§ 4. 1. Na wniosek dyrektora instytutu lub z własnej inicjatywy rada naukowa instytutu podejmuje uchwałę o wszczęciu postępowania w sprawie nadania tytułu naukowego profesora pracownikowi naukowemu instytutu i wyznacza trzech członków rady, powołanych do zebrania i rozpatrzenia opinii o dorobku naukowym i wynikach pracy naukowej pracownika oraz do opracowania dla rady naukowej wniosku w tej sprawie.

2. Na podstawie uchwały rady naukowej instytutu, o której mowa w ust. 1, przewodniczący rady zwraca się do osób będących samodzielnymi pracownikami nauki lub naukowo-badawczymi tej samej lub pokrewnej specjalności o udzielenie opinii. Ponadto o opinię można zwracać się do właściwych instytutów naukowo-badawczych i innych placówek, a także do wybitnych praktyków odpowiedniej specjalności,

3. Rada naukowa instytutu rozpatruje wnioski członków rady powołanych do zebrania i rozpatrzenia opinii i podejmuje w tej sprawie uchwałę.

§ 5. Dyrektor instytutu na podstawie uchwały rady naukowej występuje do ministra, którego nadzorowi instytut podlega, w sprawie nadania tytułu profesora pracownikowi naukowemu instytutu, dołączając do wniosku odpis uchwały rady naukowej wraz z aktami i dokumentami.

§ 6. 1. Właściwy minister, przed zgłoszeniem Prezesowi Rady Ministrów wniosku o nadanie tytułu profesora pracownikowi naukowemu, zatrudnionemu w podległym mu instytucie, kieruje sprawę do Komisji Kwalifikacyjnej, określonej w art. 16 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych, w celu wydania opinii.

2. Komisja Kwalifikacyjna wydaje opinię opierając się na wynikach postępowania przeprowadzonego w trybie ustalonym w jej regulaminie.

§ 7. Na podstawie pozytywnej opinii Komisji Kwalifikacyjnej właściwy minister opracowuje szczegółowo umotywowany wniosek w sprawie nadania tytułu profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego oraz przedstawia go Prezesowi Rady Ministrów, dołączając akta sprawy łącznie z uchwałą rady naukowej instytutu i opinią Komisji Kwalifikacyjnej.

§ 8. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio również w razie składania wniosków o nadanie tytułu profesora osobom, które nie posiadają stopnia naukowego lub tytułu naukowego docenta, a uzyskali szczególnie doniosłe osiągnięcia naukowe lub w pracy badawczej.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, zainteresowanym ministrom oraz Sekretarzowi Naukowemu Polskiej Akademii Nauk.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*